

de det sociale sikkerhedssystem og sundhedssektoren. Vi havde social- og sundhedsudgifter på ca. 140 mia kr. I dem var der foretaget en reduktion med ca. 1 mia kr., d.v.s. en reduktion på mindre end 1 pct. af de samlede social- og sundhedsudgifter. Det var lykkedes at sikre pensionisterne og de dårligst stillede førtidspensionister en pæn stigning i realindtægten.

Vi måtte ikke slække på genopretningspolitikken i utide. Om regeringens politik i den kommende tid – anden fase af firkløverregeringens politik – udtalte statsministeren:

»– – – Vi mener, tiden er inde til en mere langsigtet politik, som er bredere funderet, og som bygger på en klar grundholdning. Den går ud på, at vi skal løse de økonomiske problemer gennem ny økonomisk vækst. Vi kan kun komme ud af den krisetilstand, vort land befinder sig i, ved at frigøre og styrke de kræfter, der findes i vort erhvervsliv. Ved at skabe gode vilkår for produktionen og for investeringerne. Ved at kalde på virkelysten og viljen til at tage en risiko. Ved at skabe et erhvervsklima, som indebærer, at indsatsen kan resultere i en tilstrækkelig indtjening, som kan give mulighed for at konsolidere og foretage investeringer. Det er en afgørende forudsætning for fornyet fremgang i produktion og beskæftigelse og dermed i reallønnen. For sådan er jo sammenhængen.

Regeringen vil derfor iværksætte et vækst- og moderniseringsprogram, som indeholder fem hovedelementer:

- 1) Fremme af investering, produktion og beskæftigelse,
- 2) en styrkelse af opsparing og kapitalformidling,
- 3) en reform af beskættningen,
- 4) indførelse af nye principper i udgiftspolitikken samt
- 5) en modernisering af den offentlige sektor. – – –«

Statsministeren uddybede i det følgende de enkelte punkter i dette program. Herom må om nærmere enkeltheder henvises til talen.

Regeringen ville således foretage en nyorientering af erhvervsfremmebevillingerne for at styrke en strukturtilpasning. Erhvervsstøtten ville i stigende omfang blive kanalise-